

Til alle sådanne ting vil jeg da sige, at det i høj grad er diskutabelt, om det er penge, der direkte lander dér, hvor de kom fra, nemlig hos de svageste i samfundet.

For mig er den måde, det her er grebet an på, et spørgsmål om moral, og derfor er diskussionen om de sure rønnebær og diskussionen om, at det kun er, fordi vi ikke er med, at vi overhovedet rejser spørgsmålet, fuldstændig absurd.

Jeg udvælger man bliver nødt til også at tænke lidt fremtidigt, nemlig om der er jo i øjeblikket omkring 4 mia. kr. Hvor længe kan man leve med den stadige vækst i det antal kroner, der bliver holdt uden for den samlede vurdering af et finanslovbeløb? Hvor længe kan man leve med, at dét foregår?

Jeg ser frem til, at forligskredsen på et eller andet tidspunkt igen tager en diskussion og prøver at vende det her spørgsmål. Jeg tror ikke, at moralen kan holde til det her i det lange løb.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Jette Gottlieb prøvede at give Folketinget det indtryk, at der var en hel del penge, som var blevet taget fra de svage grupper.

Jeg vil gerne sige til fru Jette Gottlieb, at for at kunne bedømme dette er man nødt til at se på den ordening, som var før 1990, og da havde vi ikke nogen automatisk regulering. Det har vi nu.

Det er, som finansministeren sagde: Der er ikke nogen, der har haft en nedgang i deres realløn på det her område, og det mener jeg er en væsentlig ting.

Man er så ydermere i den situation, at man, fordi der er kommet det dér beløb, så har kunnet gøre noget mere på de områder, som også finansministeren her trak frem. Så fru Jette Gottlieb kan jo ikke ligesom sige, at hun ikke var enig, og at det ikke virkelig var de svageste, der her var tale om.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nej, men nu kom jeg jo altså også med nogle eksempler på nogle ting, der absolut ikke var rimelige i den sammenhæng. Jeg er fuldt ud klar over, at der er indført en regulering, og det er fint, men det, som jeg vil bede hr. Ole Vagn Christensen om så at forholde sig til, er:

Er det hr. Ole Vagn Christensens ønske, at der skal være en stadig stigende forskel mellem de fattigste og de rigeste i det her samfund? Er det målsætningen, er det perspektivet? For hvis det er det, man vil, så er det rigtigt, at man sagtens kan fortsætte med at tage nogle procenter eller promiller ud af en indkomstregulering; det vil øge forskellen.

Er det det, hr. Ole Vagn Christensen vil, eller ønsker han en mere lige udvikling i samfundet?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har prøvet at forklare fru Jette Gottlieb, at der ikke med den reguleringsform, der blev gennemført, var tale om, at der var nogle, der havde reallønsnedgang, selv om man blev enig om, at der skulle være de der 0,3 pct., og derfor mener jeg, at det er det væsentlige i det her. At vi så har de andre ting at kunne gøre det mere med, ønsker vi at stå ved. Det har jeg også sagt i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen det er jo goddag, mand – økseskaft, for der er jo ikke nogen, der taler imod en automatisk regulering. Det er der jo ingen der taler imod. Jeg tror, det ville være meget enkelt at opnå en fuldstændig enig folketingsbeslutning om noget sådant.

Det, jeg spørger om, er, om hr. Ole Vagn Christensen vil argumentere for, om det er rigtigt og vigtigt, at vi øger forskellene, altså at vi er med til igennem den inddragelse af de 0,3 pct. at sikre, at der opstår et stadig stigende efterslæb for de grupper, vi taler om her. Er det ønsket, er det det, man vil? For så er det selvfølgelig muligt at fortsætte med ordningen.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har sådan set ikke nogen illusioner om, at de to parter, der har talt imod det nuværende satspuljesystem, skulle gøre sig den umage at forklare, hvor vi skulle finde de 4 mia. kr., hvis vi samtidig ville fortsætte de – tror jeg, vi er enige om – altovervejende dybt velbegrundede ordninger, som er sat i gang for de her penge.

Jeg kender udmærket fru Pia Kjærsgaards teknik med at gentage et slogan, som ikke er rigtigt, som ikke er sandt, så mange gange, at det nok i mange menneskers bevidsthed bliver sandt, men der er ikke noget uparlamentarisk i at lave forlig. Der bliver lavet mange forlig. Der